

Hálósapdába ejtett fiataljaink

2026 augusztus 16. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

A választás utáni sokk ráirányította a figyelmet a világháló és a célirányzott információeljuttatás, ezzel párhuzamosan az internetes hazugságáradat hatalmára.

Évek óta szajkózzák pszichológusok, neveléstudósok, hogy a mindig új kihívásokkal szembesít? internet milyen

veszélyeket jelent a fiatalok elméire. Időt rabol, veszélyfaktorokat szül, ott és akkor rombol, amikor nem is számíthatnánk rá. A ma gyermekei ugyanis beleszülettek a száguldó információáramlásba, nincs kontrolltapasztalatuk, az árnyoldalakra szinte immunisak, s talán kamaszként sem fogják fel, hogy a Földön belüli végtelent kapargatják telefonjuk örökös „simogatásával”. A szülőknön, pedagógusokon, alapértékek mentén élő barátokon múlik az, hogy megszakadjon valahogy az az áldatlan folyamat, ami manapság mintha megállíthatatlan lenne, amire azt mondjuk: „beszippant a net”, vagyis a háló, ami április 12-én a normalitás ellen fordult, mint a Terminátorban a Skynet az emberiség ellen.

A választás utáni sokk ráirányította a figyelmet a világháló és a célirányzott információeljuttatás, ezzel párhuzamosan az internetes hazugságáradat hatalmára, amely még a szülői nimbuszt is legyőzte. Gondolhatnánk, egy újabb dacos generációs fordulat akasztotta meg a haza elmenetelét, ami persze adott lehet, de ennek a gyökereit inkább a közösségi oldalak háttérvilágában és hazai kiszolgálóiban kell keresni, amin keresztül célirányosan lett megszólaltatva az a korosztály, amely tekintélyes mértékben fordult el most az ósdiak beállított Fidesztől. Kesergés helyett kutatni kell ilyenkor, még ha nehéz is ezt vennie magán az embernek. Én mindenesetre megtettem ezt a magam módján.

Rokonságunk is adott egy első szavazót, akinek tudtuk az orientációját, kizárt volt, hogy a szemünk előtt a nyílt forráskódú nemzetvesztés pártjára szavazzon. Így is lett. A meglepő eredmények után beszélünk, mert érdekelt, hogy korosztálya, vidéki katolikus gimnáziumi végzős osztálya mégis milyen értékek mentén ment el szavazni. Az szinte válaszsor döbbenetes volt. A mintegy harmincfős osztályból tíz diák jelentette ki már előre, hogy Magyarékre fog szavazni, míg csak négy merte vállalni Orbánékat. A többiek hallgattak, nem is töltötték be mind a 18-at – szerencsére.

Aztán egy háromrétű problémáról esett szó. Az első a TikTok, a Facebookból már kiszírt generáció legkedveltebb közösségi platformja, ahol túlnyomórészt videótartalmak áramlanak. Olyanok, amelyek tökéletesen alkalmasak arra, hogy a legfiatalabb szavazók bőre alá beférkőzzenek, s narkotikumként hassanak elméjükre. Itt győzt az első körben a Tisza, amelynek rövid, megcáfолhatatlannak tűnő, körmönfont videói szépen átmossák az ifjak agyát.

A másik probléma ugyancsak innen fakadt, mert – mint megtudtam – a szavazókorú „gyermekkel” így elhitették, hogy tényleg valamiféle rendszerváltásban vesznek részt, amiből nem illik kimaradni. Hiszen buli ez is. Vagyis gerjesztettek egy jó nagy, célzott FOMO-hatást, ami a valamiből való kimaradás félelmére épít.

A harmadik dolog kimondottan a fiatal lányoknál bukott elő, ami – és most jól fogódzkodjon meg az olvasó! – így hangzott 18 éves adatközlőnk szájából: sok lánynak „bejön” Magyar Péter, vagyis tetszik neki a mindig megfelelő szögben fotózott, videózott emberke. Mire reflexszerű kérdés volt, hogy ezek a lányok tudtak vajon kedvencük életéről, hogy a feleségével, családjával mégis hogyan bánt? Nem, nem jutott el ilyesfajta információ hozzájuk – jött a válasz. De azon sem lepődnek meg, ha nem is foglalkoztak volna vele a buli hevében.

Jómagam 1999-ben végeztem a gimnáziumot, az ősidőktől internetezek. A 2000-es években már borítékolható volt, hogy az internet a maga módján elszabadul és a technológiai fejlődés révén valamikor első számú befolyásoló tényezővé válik. Mások a mai fiatalok, mint mi voltunk, hiszen mást élnek meg ma, mint mi. Ellenben mi még fel tudunk építeni egy pajzsot mindezen behatások ellen, mert talán nem lettünk olyannyira „beszippantva” fiatalon, de még mintha nyílt sisakkal lovagolnánk a hálót. Így viszont hamarabb is fogják megtapasztalni cselekedeteik súlyát, hatását, mert ha körülnézünk a világban, sok ország – köztük a nyugatias Ausztrália – egyre komolyabban veszi a közösségi oldalak 16 év alatti blokkolását, ezzel szemben nálunk azzal riogatnak, hogy lejjebb viszik a választói korhatárt, méghozzá épp 16 évre.

Egyértelmű, hogy a fiatalok könnyen kizsákmányozható tapasztalatlanságára hajtanak a későbbiekben is, ami ellen az első számú gyógyír maga a személyes kommunikáció. Amit nem lehet állandóan befolyásolni, ami nem a fékevesztett buliról szól, hanem a valós jövőképe megtervezéséről.

Balázs D. Attila - www.magyar nemzet.hu

Ajánló
